

Farský list

Gréckokatolíckej Farnosti svätého archanjela Michala v Lomnom

ročník: VIII.

31. marec 2024

číslo: 14

365 dní s pátrom Piom

17. jún:

Láska, radosť a pokoj sú čnosti, ktoré zdokonaľujú dušu vo vzťahu k tomu, čo vlastní, trpezlivosť ju zas zdokonaľuje vo vzťahu k tomu, čo musí znášať. Tieto čnosti sú nevyhnutným predpokladom vnútornej dokonalosti duše. Duša však potrebuje čnosti aj na dosiahnutie vonkajšej dokonalosti. Niektoré z nich sa týkajú toho, ako sa duša smerujúca k dokonalosti správa k bližným, iné sa týkajú vlády nad svojimi zmyslami.

Čo sa týka čností, ktoré potrebuje vo vzťahu k bližným, popredné miesto medzi nimi patrí láskavosti, vďaka ktorej nábožná duša priťahuje svojim príjemným, zdvorilým vystupovaním, zbaveným každej hrubosti, všetkých tých, s ktorými sa stýka a zhovára, k napodobňovaniu jej zbožného života.

Ale to všetko je stále veľmi málo. Musíme zostúpiť od nábožných úvah k skutkom. A tu prichádza na rad dobrotivosť, cnosť, ktorá núti dušu byť prospešnou pre ostatných. Na tomto mieste treba upozorniť na dve veci, ktoré sú veľmi dôležité pre dušu usilujúcu sa o dokonalosť. Prvá je, že bližný neraz neocenuje dobro, ktoré mu preukazuješ; druhá je, že v niektorých prípadoch ho nielenže neocenuje, ale čo je ešte horšie, odpovedá naň urážkami a príkormi. Nemúdrej duši sa vtedy často stáva, že upadá do omylu. Nech nás Boh chráni pred tým, aby sme sa chytili do takýchto a podobných pascí, ktoré nám nastražuje nepriateľ, aby nás zničil a spôsobil, že budeme bežať, no nedosiahneme víťaznú cenu. Je preto nevyhnutné, aby sme sa proti prvému úskaliu vyzbrojili nádhernou čnosťou veľkodušnosti, vďaka ktorej duša nikdy neprestáva preukazovať druhým dobro, a to ani vtedy, keď vidí, že bližný si z toho nedokáže zobrať žiaden úžitok. Proti druhému úskaliu sa treba vyzbrojiť miernosťou, ktorá drží na uzde hnev, a to aj vtedy, keď duša vidí, že jej dobré skutky sa stretávajú s nevďakom, urážkami a príkormi.

Ani všetky tieto krásne čnosti však nestačia, ak sa k nim nepridá čnosť vernosti, pomocou ktorej si zbožná duša získava dôveru druhých a zabezpečuje sa tak proti tomu, aby sa v jej konaní vyskytoval čo i len náznak dvojakosti.

(List z 23. októbra 1914 adresovaný Raffaeline Ceraseovej - Korešpondencia, zv. II, s. 197)

LITURGICKÝ KALENDÁR

Pondelok, 01. apríl 2024

Svetlý pondelok

08:00 Sv. liturgia (Bžany, *stsl.*): * na úmysel darcu; *sprievod okolo chrámu*

09:30 Svätá liturgia (Lomné, *stsl.*): * za veriacich; *sprievod okolo chrámu*

11:00 Sv. liturgia (Kručov, *stsl.*): * Juraj s rodinou; *sprievod okolo chrámu*

Menl. časti: *stsl.* s. 211 (207) ap. zač. 2 evanj. Jn zač. 2

Utorok, 02. apríl 2024

Svetlý utorok

15:30 Svätá liturgia (Bžany, *sl.*): * Kamil

16:15 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): * Michaela s rodinou

17:30 Sv. liturgia (Lomné, *sl.*): † Miroslav (Popovič, 5.výr.zosn.) s panach.

Menl. časti: *sl.* s. 196 (192) ap. zač. 4 evanj. Lk zač. 113

Streda, 03. apríl 2024

Svetlá streda

15:30 Stretnutie prvoprijímajúcich detí (Kručov)

16:15 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Ján, Stanislav

17:30 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): † Michal, Helena

Menl. časti: *sl.* s. 197 (192) ap. zač. 5 evanj. Jn zač. 4

Štvrtok, 04. apríl 2024

Svetlý štvrtok

16:15 Svätá liturgia (Bžany, *sl.*): † Jaroslav

17:30 Sv. liturgia (Lomné, *sl.*): † Mária (Krasková, ročná) s panachýdou

Menl. časti: *sl.* s. 197 (192) ap. zač. 6 evanj. Jn zač. 8

Piatok, 05. apríl 2024

Svetlý piatok

16:15 Svätá liturgia (Kručov, *sl.*): † Štefan (Dovičák, ročná) s panachýdou

17:30 Sv. liturgia (Lomné, *sl.*): † Ján, Michal (Kasardoví)

Menl. časti: *sl.* s. 198 (192) ap. zač. 7 evanj. Jn zač. 7

Sobota, 06. apríl 2024

Svetlá sobota

08:00 Svätá liturgia (Lomné, *sl.*): * na úmysly Bohorodičky; *Večeradlo*

Menl. časti: *sl.* s. 198 (192) ap. zač. 8 evanj. Jn zač. 11

Nedeľa, 07. apríl 2024

2. nedeľa po Pasche – o Tomášovi.

Prepodobný otec Juraj, mytilénsky biskup. Hlas 1.

08:00 Svätá liturgia (Kručov, stsl.): * Jozef (z rod. Kertisovej)

09:30 Svätá liturgia (Bžany, stsl.): * Daniel, Jana

11:00 Svätá liturgia (Lomné, stsl.): * za všetkých veriacich

Menl. časti: stsl. s. 214

ap. zač. 14 evanj. Jn zač. 65

Paterik je zbierka s výrokmi alebo krátkymi príbehmi, ktoré hovorili svätí starci svojim poslúšnikom, teda mníchom, ktorí sa im podriadili

Abba Pimen sa obrátil k Anuviovi a hovorí mu: „Ubezpečujem ťa, abba, kým človek neumŕtvi všetky žiadosti tela a nebude takto plakať, nemôže sa stať mníchom. Celý život a duša tejto ženy sa ponorili do trápenia.“

24. Abba Pimen ešte povedal: „Plač prináša dvojité úžitok: tvorí čnosti a ochraňuje ich.“

25. Brat sa spýtal Pimena: „Čo mám robiť?“ Starec mu vraví: „Ak by nás Boh chcel navštíviť, nad čím by sme sa mali trápiť?“ „Nad svojimi hriechmi,“ odvetil brat. Starec mu vraví: „Poďme teda do svojich kélií, budeme tam sedieť a rozmýšľať nad svojimi hriechmi. A Pán nám pomôže vo všetkom ostatnom.“

26. Iný brat sa spýtal Pimena: „Čo mám robiť?“ Dostal odpoveď: „Keď Abrahám vstúpil do zasľúbenej zeme, kúpil si miesto na pochovanie a kvôli tomuto hrobu zdedil zem (pozri Gn 23).“ „Čo predstavuje hrobka?“ pýtal sa brat. „Miesto plaču a nariekania,“ odvetil mu starec.

27. Brat sa pýtal Pimena: „Čo mám robiť so svojimi hriechmi?“ Starec odvetil: „Kto sa chce oslobodiť od hriechov, očisťuje ich slzami.“

28. Ešte povedal: „Plač je cestou, ktorú nám ukázalo Sväté písmo a naši otcovia, ktorí hovorili: „Plačte – okrem tejto cesty inej niet.“

29. Abba Izák navštívil Pimena a keď tak sedeli, zbadal ho v extáze. Spýtal sa ho: „Otče, kde bol váš rozum?“ Starec odvetil: „Tam, kde bola aj Presvätá Bohorodička a kde plakala – pri kríži Spasiteľa. Túžim stále takto plakať.“

30. Blažený Atanáž, alexandrijský arcibiskup, prosil Pamvu, aby prišiel z pustovne do Alexandrie. Keď abba prišiel, zbadal ženu herečku a zaplakal. Keď sa tí, ktorí boli s ním, spýtali, prečo zaplakal, odvetil: „Dve veci ma znepokojili. Najprv smrť tejto ženy a potom to, že vo mne niet toľko starostlivosti páčiť sa Bohu, ako má táto žena, ktorá sa chce zapáčiť hýrivým ľudom.“

31. Abba Siluan raz sedel medzi ostatnými bratmi, keď zrazu vstúpil do extázy a padol na tvár. Po dlhšom čase abba vstal a zaplakal. Bratia sa ho pýtali: „Čo sa ti stalo, otče?“ Ale on len mlčal a plakal. Bratia však naliehali, a tak vraví: „Bol som odvedený na súd a videl som, že mnohí z nášho mníšskeho stavu šli do zatratenia, a mnoho svetských ľudí šlo do nebeského kráľovstva.“ Starec ďalej plakal a nechcel vyjsť zo svojej kélie. Aj keď ju musel niekedy opúšťať, skrýval

svoju tvár a hovoril: „Načo sa mám týmito očami pozerat' na tento svet, z ktorého niet žiadneho úžitku?“

32. Matka Synklitika vravela: „Veľa úsilia a askézy musia vynaložiť tí, ktorí prichádzajú k Bohu. Ale potom nasleduje nevýslovná radosť. Lebo ako tí, ktorí chcú rozpáliť oheň, spočiatku sa dusia od dymu a ronia slzy, neskôr dosiahnu to, čo hľadajú. Tak aj my musíme rozpaľovať v sebe oheň so slzami a v námahách. Lebo Sväté písmo vraví: ‚Veď náš Boh je stravujúci oheň‘ (Hebr 12, 29).“

33. Abba Iperachius vravel: „Mních pracuje cez deň i v noci, či bdie, či sa modlí, zraňuje svoje srdce, prelieva slzy a vzýva milosti z neba.“

34. Bratia prišli k starcovi Filixovi v sprievode svetských ľudí a prosili ho, aby im povedal slovo. Starec mlčal. Keď naliehali, povedal im: „Chcete počuť slovo?“ „Chceme, abba,“ odvetili. Starec pokračoval: „Dnes nemám slovo. Keď sa bratia pýtali starcov a konali podľa toho, čo starci vraveli, vtedy sám Boh ich učil, ako povedať slovo. Ale dnes sa iba pýtajú a nekonajú podľa toho, čo počujú. Preto Boh odobral od starcov milosť slova a nenachádzajú to, čo by mali povedať, lebo niet tých, ktorí by splnili ich slovo.“ Keď to bratia počuli, zachveli sa v duchu a povedali: „Abba, modli sa za nás!“

35. Abba Or a Teodor raz hádzali hlinu na kéliu a vraveli jeden druhému: „Ak k nám teraz príde Boh, čo spravíme?“ Vtedy zaplakali, zanechali prácu a odišli do svojich kélií.

OZNAMY

- V pondelok je **prikázaný sviatok Svetlý pondelok**. Po svätej liturgii za dobrého počasia bude **sprievod okolo chrámu**.
- V stredu o 15:30 hod. tu v chráme bude stretnutie prvoprijímajúcich detí
- V piatok pri svätej liturgii bude **zvonček pre mládež**. V tento deň je **voľnica**.
- V sobotu je **Fatimská sobota**. Pred svätou liturgiou bude svätý ruženec vo forme **večeradla**. Po svätej liturgii **modlitba zasvätenia**.
- Kto by mal záujem prispieť na **kvetinovú výzdobu** na Veľkonočné sviatky, môže tak urobiť (Lomné) u pani pokladníčky Helenky Čeckovej alebo (pre Bžany) u pani pokladníčky Jany Kasardovej.
- **Upratovanie v chráme v Lomnom** má na zodpovednosť dvojica rodín: rodina Capová a rodina Chvaščáková. Tým, čo upratovali srdečne Pán Boh zaplat' a tým, čo nastupujú prajeme veľa síl.
- Svätá cirkev oznamuje, že sviatosť manželstva chcú prijať: **Tomáš Hoclár**, rímskokatolík, narodený v Bardejove a bývajúci v Bardejove a **Michala Capová**, rímskokatolíčka, narodená vo Svidníku a bývajúca v Bardejovej. Dnes sa ohlasujú po **prvýkrát**. Kto by vedel o nejakej zákonnej prekážke, pre ktorú by menovaní nemohli prijať sviatosť manželstva, je to povinný ohlásiť na farskom úrade.

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť svätého archanjela Michala

Lomné 95, 090 33 Turany nad Ondavou, tel.: 054/749 12 55; 0905 507 681

o. Peter Olšavský, **email:** gkfu.lomne@gmail.com **web:** <http://www.lomne.sk/cirkev>

ŽIADAJ ZNAMENIA - GEDEONOV NÁVOD

Mnohí sa ma pýtajú: Ako rozoznám Božiu vôľu? Mám dve alebo i viac možností... ktorá z nich je tá, ktorú chce Pán, aby som si ju vybral? Čo je len moja vôľa a čo je Božia? Ako zistím, ktorú možnosť si mám vybrať? Ako môžem odlíšiť svoju vôľu a svoje predstavy od plánov, čo má so mnou Boh? - Na konci spomeniem sudcu Gedeona, ktorý pôsobil vo vyvolenom národe ešte pred tým, ako Izrael dostal svoje kráľovstvo. Medzi príbehmi z Biblie, ktoré som rozprával deťom, keď boli malé, bol aj ten jeho. Viete, prečo ho spomínam? Jeden z návodov, ako rozoznať vôľu Boha, nám dáva práve on. Je veľmi poučný a dá sa použiť aj v súčasnosti.

V septembri 2001 som sa oženil, teda dal sľub vernosti a starostlivosti jednej žene, ktorá sa stala mojou manželkou a naplňali ma pochybnosti, či to finančne utiahnem. Je to predovšetkým starosť manžela, aby zabezpečil chlieb, strechu nad hlavou a ošatenie žienke a deťom. Chceli sme bývať samostatne, oddeliť sa od rodičov. Boh nám po modlitbách vybral vhodný byt, ale bolo ho treba obnoviť, pretože bol vo veľmi zlom, až zanedbanom stave. To boli ozaj veľké výdavky. Ako to bude so mnou a ako to bude s mojou rodinou? Mám sa obávať budúcnosti?

Ale Ježiš mi povedal: „Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o život, čo budete jesť, ani o telo, čo si oblečiete. Veď život je viac ako jedlo a telo viac ako odev. Pozrite sa na havrany: nesejú, ani nežnú, nemajú ani komoru, ani stodolu a Boh ich živí. A vy ste o koľko viac ako vtáky! A kto z vás si môže starosťami pridať čo len lakeť k svojmu životu? Ak teda nemôžete ani to najmenšie, čo sa tak staráte o to ostatné? Pozrite sa na ľalie, ako rastú: nepracujú, nepradú; a hovorím vám: Ani Šalamún sa v celej svojej sláve neobliekal tak ako jediná z nich. Keď teda Boh takto oblieka rastlinu, ktorá je dnes na poli a zajtra ju hodia do pece, o čo skôr vás, vy maloverní?! Ani vy sa nezháňajte, čo budete jesť alebo čo budete piť; a nebuďte ustarostení! Veď toto všetko zháňajú ľudia tohto sveta. Váš Otec predsa vie, že toto potrebujete. Ale hľadajte jeho kráľovstvo a toto dostanete navyše“ (Lk 12,22-31).

V januári 2002 som sa rozhodol požiadať Boha, aby mi dal znak alebo znamenie, že sa o moju rodinu postará. Totiž niektorí idú „navždy“ do misií, niektorí chcú patriť len Bohu v zasvätenom živote v kláštore či reholi a stará sa o nich Cirkev, iní zase zasvätia svoj život nejakej kresťanskej komunite ľudí, kde je majetok spoločný. My sme mali povolanie do manželského zväzku, ktorý si však vyžaduje aj finančné zabezpečenie. Chcel som znamenie od Pána, že to je cesta, čo on pre nás pripravil. Jedno som však vedel určite: najzákladnejšou podmienkou na to je, že budem chodiť s ním. Že budem žiť podľa jeho Zákona. Len tak môžem žiť pod jeho žehnajúcou rukou. Že sa svojou vôľou už nikdy nerozhodnem pre nikoho iného. Že zostane mojou prvou láskou.

Rozmýšľal som, o aký znak požiadam. Muselo to byť niečo, čo je vysoko nepravdepodobné. Keďže išlo o financie, rozmýšľal som si, že takýto znak mi môže dať, ak mi zajtra pošle . rozmýšľal som koľko - 1.000 korún (okolo 100 eur v týchto časoch, keď zarátame hodnotu, čo sa dalo vtedy za toto množstvo peňazí kúpiť). Dumal som, kto by mi mohol dať tieto peniaze a dokonca v takom krátkom časovom intervale... nie, nikto mi nenapadal a ani dôvod by nemali. Nie, to by musel byť jasný zásah Boží - jeho znamenie. Tak som sa modlil a v modlitbe som mu to odovzdal. Verím ti, Pane!

Celý nasledujúci deň som žil v očakávaní. Ako keď má človek niečo krásne dostať. Darček na sviatok. Pozornosť od šéfa v práci. Nevesta snubný prsteň od milovaného. Kvety lásky na narodeniny. Deti zabalené tajomstvá od rodičov pod Vianočný stromček. Rodičia úctu od detí. Objatie od toho, ktorý ho miluje. Bol som naplnený tichou radosťou, pokojom a istotou. Vždy som sa tešil, keď som otváral našu poštovú schránku. Od malička. Zakaždým tam boli aspoň čerstvé noviny, ktoré si objednával otec rok čo rok. Pamätám si, ako voňala ich farba. Čítal som najmä spravodajstvo zo zahraničia. Ale často v sebe skrývala ešte nejaké prekvapenie: kartu z cudziny či obálku s pruhovaným okrajom od môjho birmovného otca z Izraela (bol misionárom - učiteľom), alebo iných ľudí nielen dovolenkujúcich doma či v zahraničí.

Neskôr to bol napríklad výtlačok časopisu, ktorý mi posielala redakcia s mojím článkom alebo list či pohľadnica od ľudí, ktorých som mal rád. Ale ani vo sne by mi nenapadlo, že bude skrývať ten vyžiadany dar od Boha. Nevedel som, že Boh si vyberie tento spôsob: že tie peniaze nájdem v schránke. V skinke, ktorá sa u mňa vždy spájala s tajomstvom. Tá obálka, ktorú som v nej objavil deň na to, bola akási tučná. Otvorím... vnútri bolo 5.000 korún (okolo 500 eur)! Všetko sedelo: čas - zajtra, veľmi krátky, množstvo - 100 eur (dokonca 400 navyše!) Bol to zázrak. Bol to ten znak.

To znamenie. Bol to dotyk s tajomstvom nadprirodzena: Aká povzbudivá myšlienka, že Boh na mňa tak myslí. Že mu na mne záleží. Že som mu nikdy nebol, nie som a ani nebudem ľahostajný. Keď ma stvoril, už nikdy na mňa nezabudne: už navždy budem v jeho Otcovskom srdci. Mám istotu jeho lásky a starostlivosti. Naša rodina môže žiť v pokoji a v bezpečí: pokiaľ sa budem držať Boha, nemôže nás nič ohroziť, lebo máme na svojej strane Najmocnejšieho. Budúcnosť mojej rodiny bola pevne zakorenená v požehnaní Boha. Naša rodina má budúcnosť. Bol to znak potvrdenia, ktorý mi dal Boh, že sa o mňa a moju rodinu postará, ako mi sľúbil v Lk 22,23. Už neexistuje pochybnosť. Už je to potvrdené a takpovediac „spečatené“. Ten, ktorý nikdy neklame, prehovoril jasnou rečou. Poslal znak. Ten, ktorý vždy počúva, odpovedal na moju prosbu uistenia. Ten, ktorý vždy bdie, mi týmto povedal: nikdy som na teba nezabudol a nikdy nezabudnem. Som s tebou. A so mnou máš všetko. Áno, nás bude živiť Boh. A my budeme všade vyhľadávať jeho kráľovstvo. *(pokračovanie nabudúce)*